

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő:
VÉSZI JÓZSEF.

Felolós szerkesztő:
BRAUN SÁNDOR.

Kiadja:
A SZERKESZTŐSÉG.

Egész évre 28 k. (14), 1/3 évre 14 k. (7), 1/4 évre
7 k. (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér. (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

Jó tanácsok.

Budapest, július 16.

(K.) A *Neue Freie Presse* eminens politikai fontosságot tulajdonít Koerber rátóti látogatásának. Kettős okból. Először azért, mert Koerber urat olyan szenvedélyes aszfalt-kedvelőnek ismeri, aki a bécsi aszfaltot nyomós politikai ok nélkül nem hagyja el. Másodszor azért, mert a jövő országgyűlésre váró gazdasági kérdések a két miniszterelnök tanácskozását már ebben az órában is valószínűvé teszik. Szívesen elfogadjuk a bécsi újság véleményét, de inkább csak az első okból. A *Neue Freie Presse* bizonyára jobban ismeri Koerber urat s ha azt mondja róla, hogy nyomós politikai ok nélkül nem hagyta el a bécsi aszfaltot, akkor kétségtelenül igaza is van. Már ami a második okot illeti, nem vagyunk a bécsi újsággal egészen egy véleményen. Igaz ugyan, hogy a jövő országgyűlésre váró gazdasági kérdések a monárkia mindkét államára nézve a legnagyobb fontosságúak, de alig szabad föltenni, hogy Koerber ur még csak most akarná megismerni a magyar kormány álláspontját. Ez az álláspont meglehetősen széles körökben ismeretes s ha Koerber ur csak éppen ezt akarná megtudni, nem kellett volna miatta a bécsi aszfaltot, melyért annyira rajong, elhagynia. Az első bécsi újságot olvasó megmondhatta volna neki, hogy mi a magyar kormány álláspontja. Ez az álláspont ugyanis régi s a mai napig egyáltalán nem változott. Sőt, amennyiben mi ismerjük annyira Széll Kálmánt, mint a *Neue Freie Presse* Koerber urat, merjük állítani, hogy ő ezt az álláspontot nehezebben fogja elhagyni, mint Koerber a bécsi aszfaltot.

A bécsi újság azonban fölteszi Koerber urról, hogy a megoldásra váró gazdasági problémákat azért kívánja a magyar miniszterelnökök most megbeszélni, mert a küszöbön álló magyarországi választások esetleg megváltoztathatják a magyar parlament képét.

Attól fél a bécsi újság s ezt a félelmet szüngerálja az osztrák miniszterelnököknek is, hogy a magyar kormány az új kiegyezés megkötéséhez nem fog elég erős és elég egységes párttal rendelkezni. Pedig — okoskodik tovább a *Neue Freie Presse* — a monárkiára nézve fontos, hogy Széll Kálmán erős és egységes párttal kerüljön ki a választásokból és Ausztriára nézve nem volna hátrányos, ha Magyarország ügyeit tovább is olyan kormány vezetné, mely erős és egységes pártra támaszkodván, nem volna kénytelen a kiegyezés kérdésében túlzott követelésekkel kiállni, csak hogy az akadékoskodó ellenzékkel szemben gyöngeségét leplezze.

Hát itt, teljes tisztelettel a *Neue Freie Presse* iránt, mégis kötelességünk egyet-mást megjegyezni. Mi nem félünk, hogy a magyar kormány ne rendelkezne elég erős és elég egységes párttal, mikor a gazdasági kérdéseket kell megoldania. Az a párt erős is lesz, egységes is lesz. Ezen a választások változatni nem fognak. De már az erős és egységes párt szükségére nézve legfőleg annyi- ban értünk egyet a bécsi újsággal, hogy az nemcsak Magyarországra, hanem az egész monárkiára is fontos. Régen tudjuk és régen hirdetjük mi ezt az igazságot. Csak hogy ez az erő és ez az egység sohasem volt, de ha valamikor volt, hát sohasem lesz arra való, hogy Magyarország érdeke ellenére Ausztriát szolgálja. Hiszszük, hogy az erős és egységes szabadelvűpárt jó Magyarországnak és jó a monárkiának; de hogy Ausztriának legyen jó, azt éppenséggel nem ambicionáljuk. Hogyan? Arra kelljen nekünk az erős és egységes párt, hogy miután idehaza nincs az ellenzék től mit tartani, tehát Ausztriával szemben jómodorúak és gyöngék lehessünk? Azért tömörülne a miniszterelnök háta mögött a hatalmas többség, hogy ez erős legyen az ellenzékkel szemben, míg a kormány gyöngye akar lenni Ausztriával szemben? Oh nem, ilyen célra kár is volna, bűn is volna többségnek alakulnia. Már ak-

kor inkább legyünk gyöngék az ellenzékkel szemben, sem hogy csak itthon affektáljuk azt az erőt, melyet udvarianon zsebre vágunk, mikor Ausztriával a legfontosabb gazdasági kérdésekre nézve kell megállapodnunk. Hiszen, ha igaza volna, vagy csak igaza lehetne a bécsi újságnak, akkor valóban azért kellene imádkoznia minden jó magyar embernek, hogy a választásokból valahogy erős és egységes szabadelvűpárt ki ne kerülhessen. De nincs igaza és nem is lehet. Ez a szabadelvűpárt (és csak ilyen lesz, ha a választásokban megújul) tud erős lenni az ellenzékkel szemben, de nem azért, hogy gyöngye lehessen Ausztriával szemben. A *Neue Freie Presse* régi dolgokra emlékszik és azokra is rosszul emlékszik. Igenis volt idő, mikor a magyar kormány erős és egységes pártra támaszkodott és adta a kurucot idehaza, hogy Ausztriával szemben ne kelljen túlzott követeléseket támasztania. De az idő megmutatta, hogy az a kormány idehaza nem válhatta be a fenyegetéseit s odakünn nem válhatta be az ígéreteit. S hiába volt erős és egységes pártja, ha igazsága nem volt. Méltóztassék végig emlékezni, ha már emlékezni akar. Olyan erős és egységes szabadelvűpártot sir vissza a bécsi újság? Olyanról mondja, hogy fontos volna a monárkiára és jó Ausztriára nézve? Ha igen, hát mi nem kérünk belőle. Mi igenis óhajtuk az erős és egységes szabadelvűpártot, mely erős az ellenzékkel és erős a jogosulatlan osztrák követelésekkel szemben is, de az egyiket nem játszsza ki a másik ellen és erejét mindig csak a magyar érdekek javára használja. Óhajtuk az erős és egységes szabadelvűpártot, mely idehaza nem fenyeget és odakünn nem ígér, mikor az a fenyegetés vagy ez az ígért a magyarság bőrére megy. Óhajtuk az erős és egységes szabadelvűpártot, hiszszük, hogy nem is hiába óhajtuk, de az a párt nem fog hasonlítani a *Neue Freie Presse* ideáljához: az ellenzékkel szemben nem kell az erőt játszania, mert

T Á R C A.

A csavargó.

— A *Budapesti Napló* tárcája. —
Irtá: Octave Mirbeau.

Egy este Jean, a csavargó elhatározta, hogy nem megy haza. Haza!... Ez alatt a Place d'Anvers egy lócáját kell érteni, amelyet már egy hónap óta használt éjjeli szállásul. Jó kis szállás volt, főléje gesztenyefalomb borult menyegzőként. Ebben a pillanatban a Boulevardon volt a Vaudeville-színház közelében, ahol a mind jobban növekedő konkurrencia, azonkívül az ő különös elhetetlensége és balszerencséje ezt a rossz estét hozta meg a számára. Kapott ugyan két fillért, csak hogy külföldit.

— Két nyomorult fillért adott nekem, a szegény ördögnek... a milliomos! Ez csak keserves dolog!

Megvillant képzeletében az az elegáns ur, fehér nyakkendőjével, vakító ingplasztronjával, aranyfogantus botjával. Ez erre vonogatta a vállát, valóban minden gyűlölködés nélkül.

A legkellemetlenebb az volt rá nézve, hogy olyan messzi volt az a lóca. És ő nagy bágyadt-ságot érzett. De mégis ragaszkodott ahhoz az „othon”-hoz. Végre is megszokta már s a rendőrök ott ismerték és sajnálták.

— Az ördögbe! — dünnyögte — ez ugyan rossz nap volt. Rosszul megy az üzlet, bizony rosszul.

Nekivágott az utnak abban a reményben,

hogy majd csak talál valami emberséges urat, vagy nagylelkű korhelyt, aki ad két fillért, két igazi fillért, amin másnap kenyeret vehet.

— Két fillér... két igazi fillér... Istenem, ez csak nem sok! — mormolta, amint lassan, egészen lassan lépkedett. Mert nemcsak fáradt volt, de a köszvény is bántotta, aznap különösen.

Amint így vagy egy negyedórahosszat haladt, minden reményét földadva, hirtelen puha holmit érzett a lába alatt. Először azt hitte, hogy rongydarab, majd azt gondolta, hogy hátha mégis valami jó enniváló... Ki tudja? A véletlenség ugyan nem pártolja valami nagyon a szegényeket s nem igen csinál nekik kellemes meglepetéseket... De eszébe jutott, hogy egy este a Blanche-utcában egy ürücombot talált, egészen friss, csudálatos, szép nagy ürücombot, amely valószerűleg huszszállító kocsiról potyogott le... Amit most a lába alatt érzett, az bizonyára nem volt ürücomb, de lehetett talán egy gerinedarab.

— Hitemre! — mondotta magában — mindenesetre meg kell nézmem.

És lehajolt, hogy felvegye azt a holmit.

— Ej! — mondotta, amikor hozzáért — ez nem enniváló. Csalódtam...

Az utca néptelen volt... Egyetlen rendőr se járkált... Odament egy lámpához.

— Nem! Ez mégis sok! — kiáltott fel hangosan.

Tárca volt, fekete bőrből, ezüstös sarkokkal. Kinyitotta. Az egyik rekeszben egy csomó bankjegy lapult meg... tíz darab ezerfrankos!... Ez csak keserves!

Megnézte a többi rekeszt... Semmi, csak ez a pénz. És nem volt benne egy árva névjegy...

vagy arekép... vagy valami levél, amivel a tulajdonost elő lehetne keríteni.

— Köszönöm! Most ezt a tárcát a rendőrbiztoshoz kell vinnem és ezért kerülnöm kell... pedig olyan fáradt vagyok már... istenemre, ma este nincs szerencsém.

Az utca egyre nesztelenebb lett. Embert alig látott... Megfordult és a legközelebbi rendőrhivatalba ment.

Sok fáradságába került, amíg a megfelelő hivatalnokhoz bejuthatott... Elrongyolódott ruhájáról, hamuszínű csontváz-arcáról először gonosztevőnek néztek. És kicsi hiba, hogy neki nem estek és az őrszobába nem kísérték. De szelidségével és türelmes várakozásával végre mégis elérte, hogy a rendőrbiztos elé vitték.

— Biztos ur — kezdte — talált tárgyat hoztam. Épp az imént botlottam bele az utcán...

— No, mi az?

— Ez, rendőrbiztos ur.

És odaadta csontos kezével a tárcát.

— Jó, jó! Persze nincs benne semmi.

— Tessék megnézni, biztos ur...

A rendőrbiztos kinyitotta a tárcát s elővette a bankjegyesomagot... Majd megszámlálta a pénzt és az ámulattól tágra nyílt szemmel mondta:

— Hallja!... Hallja!... De hiszen itt tízezer frank van! De hiszen ez óriási pénz!... óriási pénz... Ezer ördög és pokol!

Jean nagyon nyugodt maradt... Ezt felelte:

— Ha meggondolom, hogy vannak emberek, akik a zsebukban tízezer frankot hordanak... hát ez keserves dolog!

A rendőrbiztos meg csak nézte a csavargót, olyan arkifejezéssel, amiben több volt az elképedés, mint a csodálat.

Kivonat a hivatalos lapból.

— Julius 16. —

Kinevezések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Rényi József miniszteri fogalmazót, budapesti tudományegyetemi magántanárt miniszteri segédtitkárrá, Herodek Károlyt, a vakok országos intézetének helyettes igazgatóját, az ügy- és pedagógiai szaktanács tagjává: Körösi Sándort és Rutsek Imre kir. segédtanfelügyelőket, jelenlegi állomáshelyükön való megmaradásuk mellett a IX. fizetési osztály 3-dik fokozatába, Salek József ottani helyettes tanárt a szarvasi ág. h. ev. főgimnáziumhoz, a fennálló szerződésből kifolyólag rendes tanárrá, dr. Sáringer János petrozsényi gimnáziumi tanárt a kis-újszállási ev. ref. főgimnáziumhoz, a fennálló szerződésből kifolyólag, rendes tanárrá; az igazságügyminiszter Viszluczy Elek löseai kir. törvényszéki joggyakornokot a löseai kir. törvényszékhez aljegyzővé, Weitz Károly fehértemplomi kir. tör-

vényszéki irnokot a fehértemplomi kir. törvényszékhez irodaszéfé, Fodor Károly halmi kir. járásbírói díjnyel, a fehérgyarmati kir. járásbírói díjnyel, a közoktatásügyi miniszter Philipp Vilmos és neje Philippin Steinberger Irma gajári állami elemi iskolai tanót, illetve tanítónőt az újbányai állami elemi iskolához jelen minőségökben; az igazságügyminiszter Vattay Albert bajai kir. járásbírói aljegyzőt a szabadkai kir. törvényszékhez, Pépa János fehértemplomi kir. törvényszéki irnokot a pancsovai kir. törvényszékhez, Papp Károly kőhalmi kir. járásbírói díjnyel, a gyulafehérvári kir. járásbírói díjnyel helyezte át. Pályázatok. Szolgai állásra a szülészeti és nőgyógyászati klinikánál 6 hét alatt; — irnok állásra a kolozsvári ítélőtáblánál 4 hét alatt; — német tolmácsi állásra az aranyosmaróthi járásbírósnál 4 hét alatt; — szolgai állásra a trestenai gimnáziumnál augusztus 15-ig.

Időjelzés.

— Az Országos Meteorológiai Intézet hivatalos jelentése. —

Budapest, július 16.

A légnymási maximum erősödött és terjeszkedett, úgy hogy a depresszió a Fekete tenger közvetlen környékére húzódtott vissza. Az idő ennél fogva európaszerte és így nálunk is tulajdonban derült és szárazra fordult. Gyenge, zivataros esők csak elvétve voltak. A hőmérsékletváltozások európaszerte jelentéktelenek. Különb. Változékony idő várható jelentékeny hőmérsékletváltozások nélkül és helyenkint gyenge, zivataros esőkkel.

Forgalmi kimutatása

a bosznia-hercegovinai vasutaknak

1901. június hóról.

Forgalmi hosszúság 640 kilométer.

Table with columns: Időszak, Szállított (személyek száma, áruk tonnákban), Bevétel (1900. évvel, különbözlet), Összesen.

Sarajevo, 1901. július 12-ikén.

Az igazgató-helyettes helyett: Widitz.

Advertisement for Dr. Garai Antal, featuring text about medical services and a portrait of the doctor.

Advertisement for Róser-tanintézet, listing school details and enrollment information.

Advertisement for Saison vége miatt, featuring 'LESZÁLLITOTT ÁR' and various goods like Porcellán fest. ipartelep and Tea-készlet.

Advertisement for Budapest székesfővárosi képes utmutató, mentioning Janernik Nándor and the book's features.

Advertisement for Pilsenitzthal, a medicinal product, with text about its benefits and price.

Advertisement for Dr. Fabinyi J., a specialist in kidney diseases, with text about his expertise and location.

Advertisement for Sport-játékok, featuring an illustration of a tennis racket and text about sports equipment.

Advertisement for Asztalos és kárpitos BUTOROK, listing various furniture and repair services.

Advertisement for BUTOR részletfizetésre, featuring Dósa Kálmán and details about furniture financing.

Advertisement for Képviselő-választási zászlók, featuring the word 'ÉLJEN!' and details about election banners.

Advertisement for Rajzminták, featuring 'Magánúton való szerajzstanulásra' and details about drawing lessons.

Advertisement for Dr. Czinczár J., a specialist in kidney diseases, with text about his medical practice.

